

ע"פ 32413/09 - דליה דהן נגד מדינת ישראל

ע"פ 32413-09-13

בית המשפט המחויז ירושלים
לפני כב' השופט רבקה פרידמן-פלדמן

dalih dehan

בג"ד
מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון) מיום **8.10.2010 בת"פ 10.6.2013**.

1. המערערת הורשעה, על פי הودאתה, באזקיום צו, עבירה לפי סעיף 210 לחוק התקנון והבניה תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), ובביצוע עבודה טעונה היתר ללא היתר, עבירה לפי סעיפים 145(א) ו- 204(א) לחוק.

על פי עובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, ביום 1.2.04 נגזר דיןה של המערערת על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים, בת"פ 4158/03, ובגזר הדין נצוטוותה, בין היתר, להתאים להיתר חפירת שטח של 77.5 מ"ר, בניטת מרפסת עם קירות בטון בשטח של 27 מ"ר ובנית פרגולה מעלה בשטח 27 מ"ר, זאת לא יותר מיום 1.2.05. המערערת לא קיימה את צו בית המשפט עד ליום 10.7.19.

האישום השני עניינו ביצוע עבודות בניה באותו נכס ללא היתר - חפירת שטח של 14 מ"ר בגובה 3.2 המועד למלוי Opricht פתח בקיר בטון, ועל ידי כך יצירת תוספת בשטח של 14 מ"ר ושימוש בשטח למגורים. בנוסף, הכשרת השטח שבאיושם הראשון, אף הוא למגורים.

2. בגזר הדין התייחס בית המשפט לחומרת העבירות, בין היתר בשל כך שמדובר ברצף של עבירות בניה, לרבות העבירות שני שbowcuו לאחר הרשעה קודמת. כן ציין בית המשפט שהמעערערת לא רק שלא צייתה לצו בינוי החפירה הראשונה, אלא הוסיפה והכירה את השיטה למגורים ולדבריה שקללה להסביר את המקום או להשתמש למגורים. בית המשפט ציין כי יש במעשה של המערערת מידת רבה של זלזול כלפי דיני התקנון והבנייה. לפחות התחשב בית המשפט בכך שלדברי המערערת היא אטמה את החפירות וכיום הן סגורות.

בigen שני האישומים גזר בית המשפט על המערערת קנס בסך 28,000 ₪ לתשלום ב- 56 תלולמים, חתימה על התchiebotות וצו בדבר התאמת הבניה להיתר.

3. בערעור מבקש המערערת להפחית את סכום הקנס. לדבריה משפחתה דלת אמצעים, בעלת 9 נפשות, לחلك

עמוד 1

מהילדים בעיות שונות, והכנסת המשפחה נמוכה מאוד. לפיכך אין אפשרות להמליץ את הקנס. לחילופין ביקשה להמיר את הקנס למאסר בעבודות שירות. המערערת תמכה דבירה במסמכים מלשכת הרווחה ו מבית הספר.

בדיוון הוסיףה המערערת וטענה כי לאחר גזר הדין הראשון סקרה את החלל, אך לאחר מכן היה פרטום לפיו אפשר לפתחו, וכך עשתה. משנתבקשה שוב לסתור את החלל, סקרה. לגבי החלל החדש טענה כי נעשה על פי הנחיה מומחה לאיתום, בשל הצפות בבית. לדבריה לא היו רוחחים כלכליים מה_ubירות.

4. המשיבה טוענת כי גזר הדין מידתי ומוצדק בנסיבות העניין ואין מקום להתערב בו.

5. דין הערעור להדחות.

ראשית, בכלל, ערכאת הערעור לא תתערב בעונששהוטלעל-ידי הערקה האידינית אלא בנסיבות חריגות (ראו, למשל: ע"פ 13/2002, **שモאל ברמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבזה]; ע"פ 5265/12, **ארץ עמרן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבזה]; ע"פ 08/2007 **אלגריסי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבזה]; ע"פ 05/2009 **מדינת ישראל נ' ורשיובסקי** [פורסם בנבזה]).

שנית, לגופו של עניין, גזר הדין הולם את העבירות ונסיבותיה. מדובר בעבירה של אי צוות לצו בית משפט, ומדובר בעבירה נוספת, שנעשתה לאחר שהמערערת כבר נדונה בגין עבירות בנייה וכבר נדרשה להתאים את המבנה להיתר. בית המשפט קמא ציין בגזר דיןו כי בהליך הראשון התחשב בית המשפט בנסיבות בית המשפט וגזר עליה תשלום קנס בסך 1,000 בלבד, ונראה כי התחשבות זו פורשה על ידי המערערת כהיתר לשוב ולבצע עבירות.

בנסיבות אלה, ועם כל הctrاع על מצבאה הקשה של המערערת, אין מקום להתערב בגזר דיןו של בית המשפט קמא. הערעור נדחה.

המצוירות תשלח העתק פסק הדין לצדים.

נitan היום, י"ג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.